

Închiderea bisericilor a fost introdusă în ordonanțele militare de către asociația secularistului anticreștin Emil Moise

Astăzi a avut loc la Curtea de Apel Bacău termenul pentru dosarul 152/32/2020 în care am cerut redeschiderea bisericilor prin modificarea Ordonanței militare nr. 2/2020 a MAI.

Acțiune în instanță împotriva restricționării participării la slujbe prin Ordonanța militară nr. 2/2020

La capătul unei dispute de două ore, în care echipa care m-a însoțit a făcut tot ce era omeneste posibil, instanța a respins pe fond cererea ca nefondată, stabilind un termen de contestație, care, cu siguranță va depăși perioada sărbătorilor Sfintelor Paști.

Așteptăm motivarea instanței, pentru a vedea rațiunile pentru care aceasta a considerat nefondată cererea, după care voi face apel la ICCJ, iar, în funcție de rezultatul de acolo, la CEDO, deoarece continuu să mă simt profund vătămat în libertatea mea la conștiință religioasă.

Aceste demersuri, fie că vor mai fi încununate cu succes sau nu, cu siguranță nu va mai avea niciun impact direct asupra perioadei de asuprire pe care o traversează creștinii ortodocși în aceste zile.

În aceste condiții, dacă nu se va întâmpla altceva care să schimbe actuala situație, probabilitatea este mare ca bisericile din România să fie închise în timpul celei mai mari sărbători ortodoxe, Învierea Domnului, deși am văzut că autoritățile iau în calcul deschiderea lor doar pentru noaptea de Înviere[1].

Din înfățișarea de astăzi merită reținut și relatat public un aspect care va da o idee clară celor care vor sta acasă de Sfintele Paști despre cine sunt cei care au impus această restricție și cine a acceptat-o fără crâcnire.

La ședința de judecată s-a prezentat astăzi domnul Emil Moise, cunoscut luptător contra Bisericii Ortodoxe și a creștinismului, autor a multe acțiuni și luări de poziție prin care a încercat eliminarea religiei, a icoanelor sau a slujbelor de deschidere de an din școli, militant pentru un învățământ și o societate secularist-ateiste.

<https://www.b1.ro/stiri/eveniment/omul-care-a-invins-statul-si-biserica-ortodoxa-emil-moise-s-a-luptat-pentru-ca-ora-de-religie-sa-devina-optiionala-in-scoli>

Omul care a învins statul și Biserica Ortodoxă: Emil Moise s-a luptat pentru ca ora de religie să devină opțională în școli

Un singur om a reușit să învingă statul și Biserica Ortodoxă Română. Este vorba despre Emil Moise, profesor de filosofie și absolvent de drept care s-a luptat pentru ca ora de religie să devină opțională în școli. Totul a plecat de la fiica acestuia și s-a terminat cu o decizie a Curții Constituționale pe care Patriarhia Română a caracterizat-o

Domnia sa a participat în calitate de președinte al unei asociații numite Solidaritate pentru Libertatea de Conștiință, care, din cât putem culege informații de pe internet, deoarece site nu pare a avea, militează pentru o societate secularistă.

Domnul Moise a introdus o cerere de intervenție în favoarea MAI și a Ministerului Public, care i s-a aprobat. La discuția pe fond, domnia sa a făcut unele precizări care, fiind făcute într-o ședință publică, cred că pot și merita să fie aduse la cunoștința opiniei publice.

Astfel, domnul Moise a vorbit despre geneza articolului din Ordonanța militară nr.

2/2020, pe care noi am contestat-o parțial, și a spus că inițial statul român nu a decis să închidă bisericile, dar că, după ce domnia sa a observat că Biserica este un focar de infecție cu coronavirus, din cauza ritualurilor de împărtășanie și sărutare a icoanelor, **a făcut o intervenție la Ministerul de Interne, convingând factorii decizionali să introducă cele două articole care prevăd închiderea bisericilor din România.**

Rememorând, cred că domnia sa a afirmat chiar că le-a propus celor de la MAI chiar forma finală, care apare în ordonanțele de urgență.

Faptul că MAI a acceptat *verbatim* propunerea de lege a unui reprezentat al unei grupări seculariste (atee), pe care a impus-o ulterior tuturor cultelor recunoscute, nu pare a fi produs niciun semn de întrebare MAI cu privire la o posibilă încălcare a art. 9, alin. 1 din Legea nr. 489/2006 a cultelor, care spune clar că “statul este neutru față de orice credință religioasă sau ideologie atee”.

După ce a adus lumina la Ministerul de Interne **și a închis bisericile din România, prin forța militară a deciziilor MAI**, domnul Moise a relatat că a constatat că ordonanțele militare nu au nicio bază legală, exact cum am susținut și noi, deoarece în Decretul prezidențial 150/2020 nu se restrânge libertatea de conștiință, condiție pe care eu și domnul Moise o considerăm imperios necesară pentru ca ordonanță să aibă o urmă de legalitate.

Prin urmare, domnul Moise a scris, conform propriei mărturii, domnului președinte Iohannis, pentru a-l informa că trebuie să modifice Decretul prezidențial, pentru ca propunerea domniei sale, transpusă în lege de MAI, să fie cât de cât legală.

Întrucât președintele, așa cum îl știm, “are tăria opiniunilor” domniei sale și a ignorat cererea, domnul Moise s-a adresat instanței de contencios din București cu o cerere, care i-a fost respinsă, prin care cerea ca instanța... să îl oblige pe legiuitor, adică pe președinte, să legifereze, ceva nemaiauzit până acum în sistemul de drept mondial.

Nu este lipsit de interes, în context, să observăm că o organizație care se numește de **solidaritate pentru libertatea de conștiință a cerut... restrângerea libertății de conștiință!!!!**

Exprimând opinii juridice de un exotism care ar fi amuzant, dacă ele nu ar risca să se transforme în legi, așa cum ne spune că s-a întâmplat la MAI, domnul Moise a încercat să ne convingă de faptul că, prin modificarea Decretului prezidențial la trei săptămâni după ce ordonanța militară a produs și efecte, și numeroase abuzuri, s-ar fi putut acoperi lipsa de legalitate a măsurilor care s-au luat fără o bază în acel act.

Domnia sa s-a arătat însă foarte încrezător că președintele Iohannis îi va satisface dorința la următorul decret și va introduce în deplină legalitate dorința sa de a închide bisericile din România.

Despre cum va justifica președintele Iohannis sau, mai curând, ministrul Vela faptul că românii li s-a interzis într-o lună pascală să meargă la biserici fără o bază legală reală domnul Moise nu s-a pronunțat. Probabil că își imaginează că un act normativ poate avea efect retroactiv, dar, în realitate, art. 15, alin. 2 din Constituție statuează clar că legea prevede numai pentru viitor, în afara legii penale și contravenționale mai favorabile, ceea ce nu e cazul.

O mare parte a argumentării domnului Moise a fost legată **de faptul că șefii cultelor, în speța noastră patriarhul Daniel, au fost de acord cu măsurile domniei sale, impuse prin intermediul ordonanței militare a MAI.**

Nu ne-a spus dacă MAI a consultat Patriarhia în tot acest demers cu privire la opiniile devenite lege ale domnului Emil Moise, dar din tot discursul de azi și mai ales din articolele de presă de pe DC News, despre care am vorbit într-un articol anterior, avem motive să credem că da și că patriarhul a fost de acord cu măsurile, din motivele pe care le-am expus în acel material.

Presa îl invită pe Patriarhul Daniel să se mai lepede o dată, „fără echivoc”, de Hristos și de Învierea Acestuia

În argumentarea domniei sale, domnul Emil Moise a adus o informație pe care a prezentat-o ca oficială și emisă de o instituție a statului, din care **ar rezulta că Sfânta Împărtășanie este purtătoare de viruși, afirmație pe care eu am calificat-o în fața instanței ca pe o blasfemie și o încălcare flagrantă a articolului 13, alin. 2 din Legea cultelor, care interzice insultarea simbolurilor religioase, în speță insultarea lui Dumnezeu Însuși, care este**

prezent real în Sfânta Împărtășanie.

Pe baza acestei afirmații blasfematoare domnul Moise a introdus în discuție denunțul penal pe care i l-a făcut arhiepiscopului Tomisului, IPS Teodosie, pentru faptul că a împărtășit 100 de credincioșii ortodocși din Sfântul Potir cu aceeași linguriță.

Am prezentat instanței gestul domnului Moise față de arhiepiscopul Tomisului ca pe un abuz grosolan, care ar trebui să justifice cererea mea, pentru că nu poți să trimiți în judecată penală un episcop pentru că împărtășește credincioșii. Nu a făcut așa ceva nici Stalin.

Încadrarea juridică pe care a dat-o faptei domnul Moise în denunțul domniei sale va aduce, în opinia mea, din partea parchetului o soluție de clasare pentru inexistența faptei, conform art. 16, alin. 1, lit. a) NCPP, pentru că, pentru a exista o faptă penală, procuratura ar trebui să demonstreze că IPS Teodosie a îmbolnăvit pe cineva, ceea ce cu siguranță nu s-a întâmplat.

E treaba procurorilor să stabilească dacă denunțul domnului Moise are temei să meargă în judecată, **dar dacă se decide clasarea sa, arhiepiscopul Tomisului are deschisă calea spre plângerea penală pentru săvârșirea de către domnul Moise a infracțiunii prevăzute de art. 268 NCP de inducere în eroare a organelor judiciare (fostul denunț calomnios)**, care se sancționează cu închisoarea de la șase luni la trei ani sau cu amendă, iar dacă se constată că s-au ticluit probe pentru a induce organele judiciare în eroare, cu închisoare de la unu la cinci ani.

La un moment dat, în cursul procesului de azi, domnul Moise s-a exprimat în sensul că nu știe cărui cult aparțin eu, că nu aparțin vreunuia dintre cele recunoscute, în ciuda faptului că era la curent cu cererea mea, în care eu îmi declin apartenența la Biserica Ortodoxă Română.

Suspiciunea mea este aceea că domnul Moise era la curent cu interpretarea oficială a Patriarhiei cu privire la starea mea bisericească de teolog ortodox nepomenitor.

Nu este exclus ca cineva să îi fi explicat că eu sunt “un schismatic nepomenitor, care a ieșit din Biserica Ortodoxă Română”. **O astfel de explicație, dacă i s-a dat cu adevărat, o putea obține cel mai sigur din surse apropiate sau chiar**

din cadrul Patriarhiei Române. Mă îndoiesc că a avut răbdarea să citească și capacitatea teologică să își formeze, din analiza activității mele publice, opinia pe care a susținut-o.

În concluzie, domnul Emil Moise a ținut să ne informeze și să ne convingă de faptul că, de la începutul acestei stări de urgență, domnia sa și asociația pe care o conduc sunt instanța supremă în statul român în materie de libertate de conștiință, stabilind ce înseamnă aceasta, cine are dreptul la ea, în ce mod, cum și mai ales când.

Aș putea îndrăzni să îl consider, pe baza propriilor afirmații făcute în instanță azi, directorul Departamentului “Polității Gândirii” din România, dar mă abțin de la această calificare, pentru a nu crea confuzii, atât timp cât MAI nu are **încă, în mod oficial**, un asemenea departament.

Singurul lucru de care m-a convins azi a fost că Patriarhia Română a acceptat fără nicio obiecție toate măsurile pe care domnia sa, domnul Emil Moise, le-a impus în societatea românească cu privire la biserici.

De ce a făcut aceasta Patriarhia? Pentru că eu cred că ierarhilor le este bine cu ușile bisericilor închise, pentru a se păzi de acest virus.

E posibil ca ierarhii să fi îmbrățișat părerea ateistă, exprimată de un preot numit Vasile Ioana, **potrivit căreia Biserica ar putea deveni focar de infecție:**

*“În momentul acesta suntem într-o luptă pentru viață și biserică, care este mama noastră, care are grijă de starea noastră spirituală, de hrana noastră. **Biserica alege să nu devină focar de răspândire de virus.** Acest lucru este cel mai important. Este esențial să spunem oamenilor adevărul. Dragii mei credincioși, realitatea ne-a arătat că nu putem să vă ținem la doi metri unul de altul și atunci, alegem viața”[2].*

Pentru această părere, preotul acesta ar fi fost caterisit în vremurile bune ale Bisericii. Astăzi el este eroul televiziunilor și “vocea rațiunii”, care îi învață pe români că e mai bine să se gândească la viața bătrânilor pe care i-am expune în biserici, ca “să nu se spună că biserica a omorât oamenii”. Unde e Hristos și Puterea Sa în aceste discuții?

După depoziția de astăzi a domnului Moise am meditat pe o temă tristă. Cum se

numește cel care stabilește cine și când are dreptul să meargă la biserică, cum, când și de către cine se poate administra Sfânta Împărtășanie, când și dacă este permis cultul icoanelor în Biserică, ce este Împărtășania și care este componența sa? **Se numește întâistătătorul Bisericii.**

Cum toate aceste lucruri în această perioadă le face domnul Emil Moise, din propria mărturie, cu acordul necondiționat al aproape întregii ierarhii ecumenist-serghianiste a BOR (cu două-trei excepție demne de tot respectul), înseamnă că nu greșim prea mult dacă spunem că adevăratul patriarh, întâistătătorul Bisericii Ortodoxe Române, este în acest moment domnul Emil Moise. Dureros, dar adevărat.

Ceea ce mă determină să mă întreb dacă toți ierarhii care ne transmit zilele acestea mesaje duioase și planuri ridicole despre cum să punem în practică un circ pascal național în noaptea de Înviere, pentru a arăta măreția “României creștine” (expresia este atât de lipsită de conținut, în acest context) au “binecuvântarea” domnului Emil Moise pentru aceste lucruri?

Aceasta este cronica unei inițiative eșuate de a convinge statul român să deschidă Biserica Ortodoxă în noaptea de Paști. Nădăjduiesc că Dumnezeu va duce, cu Puterea Sa, la îndeplinire lucrarea de eliberare a Bisericii Sale din această robie spirituală în perioada sfântă a Învierii Sale.

“Să învieze Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe El.

Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topește ceara de fața focului, așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu. Iar dreptii să se bucure și să se veselească înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze în veselie (Ps. 67, 1-3)

Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim întru ea (Ps. 117,24).

Note:

[1]

https://www.fanatik.ro/romanii-liber-sa-participe-la-inviere-anuntul-surprinzator-al-lui-raed-arafat-sa-nu-zica-lumea-ca-a-trecut-pastele-19179149?utm_source=antena3InteriorSport&utm_medium=referral&utm_campaign=unici&utm_content=antena3SportInteriorideskmobil.

[2]

<https://www.antena3.ro/actualitate/parintele-vasile-ioana-biserica-alege-sa-nu-devi-na-focar-de-raspandire-de-virus-alegem-viata-dragii-566150.html>.

Citiți și:

Restricționarea accesului în biserici, muștrarea lui Dumnezeu pentru acceptarea ereziei ecumeniste a ierarhiei